

POŚPIEĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg pośpieje. ◊ [*praet 3 sg m* pośpiął.]

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde także XVII – XVIII w.

1. [Zdążyć, być na czas: A obiad też już pośpieje, Skoro się Kucharka śmieje. *DramStp* I 606.
cum inf: wciągnęli z wielkością Ludu Niemieckiego do Zmodźkiej Ziemi/ chcący ją sobie ośieć
y opánować/ A Wielki Książ Gydzimin niepośpiął rychło woyłká przeciw im zebrąć *StryjKron* 387.]

2. *Pomóc:* Niēmiey onim nić nadzieie Tu nić rozum niepośpieie. *RejKup* f8.

Synonimy: 1. *dodężyć, nadążyć, zdążyć.*

Formacje współrdzenne cf ŚPIEĆ.

MP